

fautada mis ma ollen teinud ja mind Jeesuse Kristusse pärast Jummalaga õrraleppitada." — Õppetaja manis noort meest, et Jummal sesugust ohvri temma käest ei pärri, waid allandikko kahhetsemist, üht rõhhutud südda ja tössist pattust-pöörnist, ja pealegi on teadmatta, kas temma jársko piddi surrema, woi kas temma enne surma piddi sama mitmel viisil pinatud ja waewatud, nenda kui Turgi rahval se wiis on, riisti rahvale, kui pearvad nende käe al surrema, enne nende silmab wälja torfida, körwad mahha leikada ja keelt suust wälja liikuda ja siis vast õrratappa.

— Noor mees kül panni keik targaste tähhele mis õppetaja ralis, siisfi pallus temma tedda, tedda pihtile vasto wötta, temma patto-tunnistust temma suust kuulda ja temmale Jummalal armo anda! Sadja kallist hingे toito temma igagatses veel enne sada, ja siis vast temma tahtis rahvale arivalikkust omma nou, riisti-uuso pole taggasi pöörda, teada anda. Nüüd õppetaja arwas isseenneses, se nou on Jummalast nore mehhele antud. Allandikko ja rõhhutud süddamega, nutto ja õhkamissega tunnistas noor mees emmad pattud, wöttis Issanda pühha õhtesõma-aia pühbitseda, mis temma lotust Jummalal ja Jeesuse Kristusse armo peale finnitas, ja siis jätis õppetaja noort meest jummalaga, tedda mae-

nitsedes: omma felele wae-kausid tehha kui fohtowannematte ees piddi rákima, et piddi Issanda käest tassandusse waimo palluma, et omma äffilesse sannaadega neid ei pahhandaks. Sealt läks noor mees seuna turro peale kus Turgi kaupmeeste kauba-poed keik ühhes kous on, kinkis omma wölnikudel nende wöllad ja toimetas keik omma ilmlikkud asjad. — Turgi kaupmehhed, kes sedda noort meest wägga armastasid ja kellel wägga halle meel olli, et temma omma nore ea sees wäggise tahtis surma siisse miina, pallusid tedda wägga ja käsid kangeste temma peale, sedda nou katki tehha, ehk ennast förwalisse paigal reddus hoida! — Noor mees vastas selle peale: „Minna ei tea egga moista ennesel suremat õnne sonida, kui selle usso pärast ãrasurra, mis ma illekohitusel viisil ollen ãrasalgand!" Reid sanno kuulsid monned Turgi rahva soldadid, luid keppidega temma pähhâ, et werri mõda silmi ja selja mahha joossis, ja wäddasid tedda wangî. — Lahke silmidega temma aštuš wangî tuppa, nenda et keik wangid, kes enne tedda seál ollid, sedda wäggä immets pannid, ja keige õ temma teggi Jummalale palwed. — Leisel hommikul tullid monned Turgi rahwas tedda waatma ja tedda sundima omma ette woetud nou mahha jäätta, muist kat-sid sedda tootusse-muist ehvardamissega,